

Hayatsızım

– Nuray AYHAN · 20 Şubat 2014

Daha doğmadan ölmüştü minicik yüreğimde ki hayaller
düşlerini bile kuramadan o masalsı kitapların,
yırtıp atmıştın hepsini
adını izhar edemediğim

ya sana ne olmuştu ki
ey gölgesinden bile ürktüğüm
mihriye kurban etmiştin kınalı ellerimi

oysa ki; kopardığınızda filizlenen yapraklarımı
şehri güzelleştirecek bir resimdim
kıyıp bir ezanla sela arasında bedenimi
göçürdünüz daha ölmeden toprağa

şimdi "gamzedeyim deva bulmam"
sancılar ta öldürdüğünüz de başlamıştı
üstünü toprakla örttünüz...

bir aralık bulup nefes bile alamıyordu ruhum
kahır dolu yılların ezilmişliğinde büyüdü acılarım
sürgüne ithaf etmiştiniz geleceğimi

ve ben küçüçük çiçekler büyütme istedim
başı semaya yükselen
ki;küskün bulutlara selam olsun
yağmasınlar kabrime
solgun toprağında mor/al bitmez

darmadağın olan o çocuksu hayaller
zamanla hayat bulacaktı bir babanın şefkâtinde
şefkâtini bir pula satmadan önce

bu şiir nasıl yazılıyor biliyor musun?
boğazımda bir avuç çakıl taşı
yırtıyor gırtlığımı ve kanım içime akıyor ki

siretimi yar bak kızıl derya

susmuştum acılarıma
hayır hayır doğrusu susturulmuştum!

ne oldu da böyle kaleme sarıldım
yine satırlara düştü sağanaklarım

neden zifiri yılları çizdim
beyazla kandırdığım sayfalara

şavkını çaldılar yıllarımın
karanlık gözlerime acımayın...

şimdi kakülümde bir ahın telaşdır aklarım
ne vakit tarasam saçlarımı
anıma çöreklenir y/aşamadıklarım

ve bir adabı olmalı hayatın
karanlık gölgeler gibi ürkütmeden çocukları
güzellikler ülkesinden biraz masal toplatmalı...

/Ruhumun fırtınalarında devrilirken birer birer tutsaklığım
bel ki bu yüzden böyle kıyısızca savrulur dalgalarım/

Nuray AYHAN...